

אב יחזקאל נקש
התורענו בפני רצון

הגיע למקום כשבירו סכיניגילוח ואיים בהתאבדות. פעם אחרת איים לשפוך חומי צה על פניה של כרמלה. תלונות על כך הוגשו למישטרה.

השר לא

ענה

כ אשר גילה יוסף את מקום מחבואו אשתו פרץ למעון. גילה את תיקה של כרמלה. בעזרת התיק הגיע אל ה' מישפחה האומנת שאצלה גרה. הוא פרץ אל דירתה של המישפחה. היכה את האשה וחסף את כרמלה. האשה הגישה תלונה במישטרת חיפה.

יוסף חזר עם אשתו לפתח-תיקוה. במי שך זמן קצר השלימו ביניהם. והתגוררו בדירתה של אחותה של כרמלה. תקופת השקט הייתה קצרה מאד. יום אחד הופיע יוסף בבית כשבירו סכיניקצבים גדול. כרמלה דיווחה על כך למישטרת פתח-תיקוה. כעבור זמן מה דיווחה למישטרה כי יוסף קנה סכין קפיצית. והוא מאיים עליה ברצח.

כאשר הגישה כרמלה תלונות במישטרת פתח-תיקוה. היה יוסף נעצר ל-24 שעות ומשתחרר. כאשר התלונן שם האב. נאמר לו לא להתערב. כי זה סיכסוך בין בעל ואשה.

שבועיים לפני הרצח נתפס יוסף בעיני

אבי הנרצחת מאשים את המישטרה ותובע ממנה פיצוי של מיליון ל"י.
כרמלה והוריה התלוננו במישטרה על איומים ונסיונות לרצח, סיפרו על הסכין הקפיצית, אך המישטרה טענה: זה סיכסוך מישפחתי

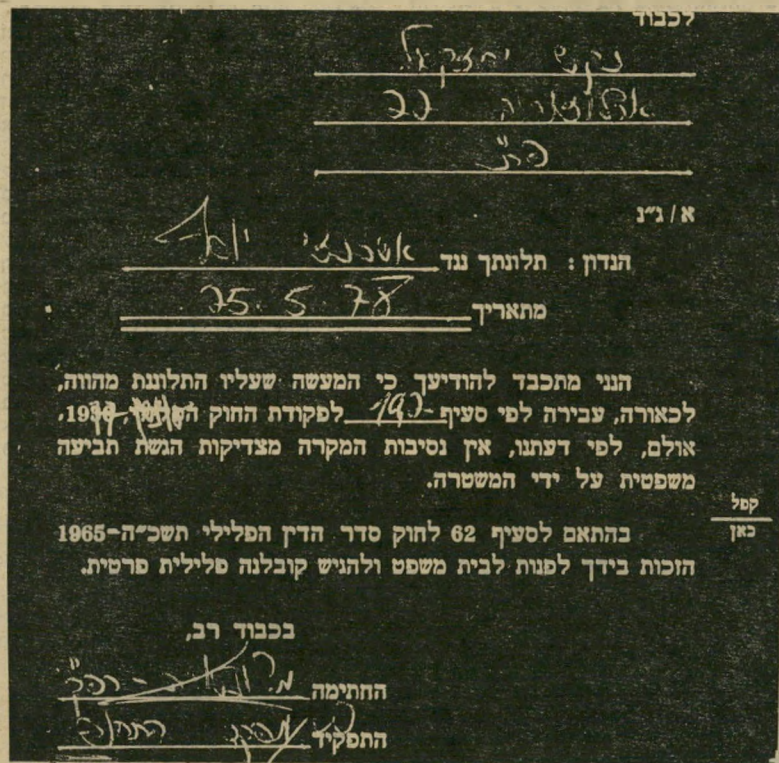
נרצחת כרמלה אשכנזי
"כל הראש שלה היה מלא דם..."

ה אם המישטרה אשמה ברצח כרמלה אשכנזי במעון לנשים מוכות בהרצליה? מישפחת הנרצחת. הנמצאת עדיין באבל, סבורה כך. והיא שוקלת את האפשרות להגיש תביעה בסך מיליון לירות נגד המישטרה.

אביה של כרמלה, יחזקאל, פנה השבוע לעורך-הדין, אמנון זיכרוני, כדי שיבדוק אם יש עילה לתביעה נגד המישטרה. על-יסוד העובדה שהמישפחה היפנתה בשעתו תשומת-לב המישטרה לכך שיוסף אשכנזי מסוכן, ומאיים לרצוח את כרמלה. כמו כן, עומד אחיה של כרמלה לפנות אל חברי-כנסת בדרישה לפטר את שרי-הפנים, הדוקטור יוסף בורג.

על הנסיבות שהביאו את בני המישפחה לפעול בצורה זאת, מספר אביה של כרמלה: "כרמלה התחננה בחודש יולי 1977. אחרי שבועיים התעורר סיכסוך בין נה ובין בעלה, יוסף. הוא היה לוקח ממנה את המפתחות של הבית. מעיר אותה מה' שינה וזורק אותה החוצה. הוא היה הולך לפרוך. והיא הייתה נשארת להכות לו בחוף על ספסל, או שהייתה באה אלינו הביתה. הוא היה חוזר בשעה אחת בלתי לה. ואם היא הייתה אצלנו. היה בא אלי ומתחיל להשתולל ולאיים בתגובה על-כך שנתנו לה להיכנס הביתה.

"מדי בוקר היה מבקש ממני שאעיר אותו לעבודה בשעה שש. מעולם לא הלך

הנני מתכבד להודיעך כי המעשה שעליו התלוננת מהווה, לכאורה, עבירה לפי סעיף-193 לפקודת החוק ה-1977, אולם, לפי דעתנו, אין נסיבות המקרה מצדיקות הגשת תביעה משפטית על ידי המישטרה.

בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי תשכ"ה-1965 הזכות בדרך לפנות לבית משפט ולהגיש קובלנה פלילית פרטית.

בכבוד רב,

החתימה
התפקיד

הודעת-הפירוב של המישטרה

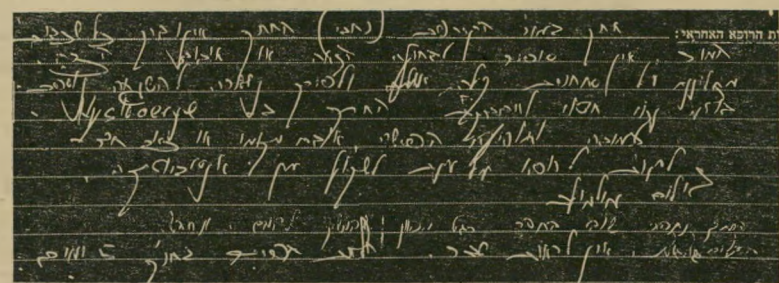
"אין נסיבות המיקרה מצדיקות הגשת תביעה..."

האם המישטרה אשמה?

רת סמים. הוא נעצר ל-15 יום. אך שוחרר בערבות. ופנה ישר למיקלט לנשים מור כות בהרצליה, לשם הובאה כרמלה. טוען אביה של כרמלה: "זה לא יתכן שגנשים במיקלטים האלה תהיינה מופקרות, ודמן יהיה חופשי. מעולם לא חש' בה המישטרה להציב שמירה על המעונות. כתבנו מיכתבים לחברת-הכנסת, שולמית אלוני, ולשרי-הפנים, יוסף בורג.

"שולמית אלוני אמרה לנו לפנות ל' נעמת, ואילו השר בורג לא טרח לענות. במקומו ענתה פקידה, שכתבה לנו מיכתב בן שתי מלים: "מיכתבך התקבל."

"הבת שלי חיתה במיקלטים האלה כמו בבית-סוהר. לא היה לה לאן ללכת. אצי' לנו היא לא יכלה להיות, ביגלל האיר-מים עלינו. פנינו למישטרה וביקשנו לה' ציב שמירה על המיקלט, אבל בכל פעם אמרו לנו שאין תקציב. שנתיים איים יוסף על כרמלה שירצח אותה. ולאף אחד לא היה איכפת. עכשיו אנחנו רוצים להגיש תביעה על מיליון לירות כדי לתבוע פ' צויים על עוגמת-הנפש שנגרמה לנו ול' כרמלה. ולמען הבת שלה בת ה-8. שנשי' ארה בלי אם."

המימצא הרפואי באפריל 1978

"חתך בעור הקרקפת... סחורורת קלה..."

בניימישפחתה של כרמלה, הגרים בפתח-תיקוה. לדברי יחזקאל נקש, האב, היה יוסף מצלצל אליו כימעט כל יום ומאיים עליו, כי אם לא ימצא עבורו את כרמלה, יהרוג אותו. פעמיים חתך יוסף את ציגוריהגו בדירת ההורים ואיים כי יפוצץ את הדירה. כא' שר הגיש יחזקאל תלונה למישטרת פתח-

לעבוד. הוא היה משקר לי ולאמה של כרמלה. הוא לקח את הבת שלנו לחברים שלו, והיה משחק שם קלפים ומשתכר. כשבקשתי ממנה לא ללכת איתו, היה בא לאיים עלינו.

"כרמלה, שיוסף היכה אותה באכזריות כל יום, ברחו לבית-אחותה בפתח-תיקוה. יוסף הגיע לשם ופתח לכרמלה את ה' ראש עליידי מקל עם מסמרים. כשראי' תי אותה הודעתי - כל הראש שלה היה מלא דם, ועל הריצפה הייתה שלולית' דם. הרופא אמר לי שהיא נשארה בנס בחיים.

הטרדות

ואיומים ברצח

פנינו לדישבת-המעך והם שלחו את כרמלה למעון בחיפה. כרמלה הגישה תלונה במישטרת חיפה. המישפט עמד להיפתח בדיוק יום אחרי שכרמלה נירצחה, שנה אחרי שהוגשה התלונה. משך שנה לא הצליח יוסף לגלות את מקום מחבואו של כרמלה בחיפה. במשך אותה שנה היה מטריד ללא הרף את